

Lovbrud i dagpengeloven via offentligt ansættelsesstop

Såvel de gamle dagpengeregler som nye tiltag skævvrider ligeværdige arbejdsmuligheder og økonomisk grundlag på alle niveauer, fordi de med stigende tendens fastholder store arbejdsgrupper i ledighed. Det offentlige ansættelsesstop skævvrider tanken om lige fordeling af arbejdsmuligheder på arbejdsmarkedet, da offentligt ansatte ikke kan få fast arbejde efter vedtagelse af ansættelsesstop.

I 2012 iværksatte Regeringen det nye spare-initiativ indenfor den offentlige sektor, hvor man kan være usikker på om ansættelsesstoppet gælder på alle niveauer, indenfor den offentlige sektor, eller kun skal udmøntes på kommunalt niveau. Man kan sige at alle ansatte på statsligt, regionalt og kommunalt niveau er offentlige ansatte, og ansættelsesstoppet vel er gældende for alle ansatte indenfor den offentlige sektor. I modsatte fald kan man stille spørgsmål til, hvorfor ansættelsesstoppet ikke gælder for alle offentlige ansatte på alle niveauer.

Paradokset i tiltaget med ansættelsesstop for offentligt uddannede er, at man skal søge 4 stillinger indenfor det offentlige med fuldtidsfastansættelse om ugen, men man ikke kan ansættes i stillingerne på grund af ansættelsesstoppet. Derfor kan man rent faktisk heller ikke overholde dagpengeloven, da man kun må søge relevant arbejde, og det vel kan sige at være irrelevant, når man ikke kan ansættes indenfor ens eget fagområde, som man er uddannet til at bestride og har mange års faglig og praktisk erfaring indenfor.

Så Regeringen har etableret et tiltag i dagpengesystemet, der umuliggør overholdelse af dagpengeloven, hvilket man kan kalde et lovbrud. Oveni købet godkendt af en rød regering, som ellers promoverer sig selv på bløde værdier, og at kæmpe for de lavest lønnede og dårligst stillet i det danske samfund.

Man får lov til at søge 4 stillinger indenfor det offentlige, og godtages som arbejdssøgende og at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, så man alligevel kan få udbetalt dagpenge, selvom man ikke kan overholde loven.

Det må da siges at være umyndiggørelse på højeste plan. Man har faktisk ikke ret til dagpenge, selvom om man har indbetalt penge hertil igennem mange år, fordi ansættelsesstoppe umuliggør opfyldelse af dagpengeregler.

Ansættelsesstoppet bevirker, at fastansatte offentligt ansatte kan shoppe rundt i de ledige stillinger, imens alle ikke fastansatte ikke har den mulighed. Man kan sige at det stiller de fastansatte

offentligt ansatte meget bedre, for de har kun en mindre ansøgningsskare at kæmpe imod, når der skal udvælges nye medarbejdere til stillingerne. Det bevirker, at alle ledige offentligt uddannede som eneste mulighed kan være løs vikar indenfor eget arbejdsområde igennem mange år, imens man venter på, at ens dagspengeret skal udløbe, og man kan komme i betragtning igen efter 2 års ledighed via akutjob-ordningen. Og vikarmuligheden eksistere kun i 30 uger, da man herefter ikke har ret til flere supplerende dagpenge. Så i resten af den 2 årige ledighedsperiode kan man så vente på akutjobbet i slutspurten af dagpengeperioden. Sammenholdt med at man heller ikke kan uddanne sig på kandidatniveau, skaber det tilsammen en håbløs økonomisk situation og moralsk derude for offentlig arbejdskraft.